

Var det dog ikke at ønske – og jeg forstår til fulde ministerens vanskelige stilling – at man prøvede at rebe lidt i de frygtelige sejl, man har sat, og prøvede på at samle sig om, at det er faget, det er respekten for den enkeltes arbejde, der skal være det bærende i gymnasiet?

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg er i fuld gang med at rebe sejlene, og når jeg ikke går hurtigere frem, skyldes det jo, at vi har et bredt gymnasieforlig, hvor et bredt flertal i Folketinget skal indse fornuften af de forslag, jeg kommer med, og det er derfor, jeg er så omhyggelig med at få det forberedt godt i en følgegruppe og forberedt godt i ministeriets gymnasiafdeling. Det kommer, det kommer. Jeg arbejder på sagen, det kan jeg forsikre.

Så vil jeg til sidst lige minde om en bog, jeg lige har læst, bogen om Jørgen Mads Clausen, som udkom i efteråret, og hvor han forklarer, hvorfor danske ingeniører trods alt er langt bedre end kinesiske og indiske ingeniører, og hvorfor det kan betale sig at betale en dansk ingeniør langt højere løn end en fra Kina eller Indien.

Hans forklaring er: De har lært i Danmark at arbejde selvstændigt.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 63:

Forslag til folketingsbeslutning om at øge pensionstillægget for folkepensionister.

Af Bente Dahl (RV) m.fl.

(Fremsat 13/12 2006).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Forslagsstillerne vil have afskaffet en række aldersbetingede ydelser til folkepensionister og anvende besparelsen til at forhøje pensionstillægget, og forslaget bliver begrundet med, at de ældres behov ikke er bestemt af en aldersgrænse, og at den demografiske udvikling nødvendiggør en prioritering af de eksisterende midler.

Og så henvises der til, at særordninger er for-mynderiske.

Ældres behov er ganske rigtigt ikke bestemt af alder. Ældre er forskellige og er ikke nødvendigvis svage, heller ikke i økonomisk forstand. Så langt tror jeg at vi alle sammen er enige.

Jeg tror også, at de fleste vil være enige i, at det danske samfund bør bevæge sig hen mod et mere aldersintegreret samfund, hvor det i højere grad er funktionsevne og ikke alder, der lægges vægt på. Der er god fornuft i at opløse stive aldersgrænser, så alle får bedre mulighed for uddannelse, arbejde og fritid uanset deres alder. Men der er vi ikke endnu, og derfor kan vi heller ikke i en håndvending fjerne alle de såkaldte aldersbetingede særydelser, som B 63 lægger op til.

Kl. 14.20

Forslaget ser også helt bort fra, at langt de fleste af de ydelser, der nævnes i beslutningsforslaget er indtægtsregulerede. Det er altså ikke alene alder, der er afgørende, ydelserne er målrettet i form af en indtægtsregulering, mens andre kompenserer særlige udgifter og derfor kun tildeles økonomisk vanskeligt stillede pensionister, der har sådanne udgifter.

Forslagsstillerne vil så fordele værdien af særfordelene til de fattigste pensionister, men det opnår man altså ikke ved at lægge forhøjelsen på pensionstillægget. Knap 90 pct. af alle folkepensionister modtager pensionstillæg, og de vil alle få den fulde forhøjelse. Herudover vil nogle folkepensionister, hvis pensionstillæg i dag er bortreguleret på grund af for høj indtægt, også få en del af forhøjelsen.

Det siger sig selv, at hvis man fjerner særydelserne og i stedet fordeler den herved opnåede besparelse til 90 pct. af pensionisterne, ja, så må der blive mange tabere, også blandt de økonomisk dårligt stillede pensionister.

Socialministeriet har skønnet, at godt 225.000 pensionister eller omkring 25 pct. af alle folkepensionister i gennemsnit vil tabe 7.700 kr. om året ved sådan en omlægning. Der er tale om et groft skøn, vil jeg understrege, baseret på en afskaffelse af de væsentligste særydelser. Omlægningen vil især være til ugunst for enlige lejere med lav indkomst, og det synes jeg ikke er holdbart.

I teorien er der meget, der taler for, at pensionen forhøjes så meget, at særordninger stort set kan undværes. Folkepensionisterne vil derved i højere grad selv kunne disponere over pengene, samtidig med at de ældres økonomiske vilkår